

Usklajenost med etažnimi lastniki in najemniki

Iz navedenega ključa izhaja, da zbor stanovančev hiše s svojim izvršnim organom hišnim svetom direktno gospodari in je odredbodajalec za tekoče vzdrževanje 20 odstotkov in investicijsko vzdrževanje 10 odstotkov.

Poleg teh sredstev iz naslova stanarin družbenih stanovanj bi moral HS odnosno zbor

stanovančev hiše dobiti ekvivalentni delež tudi od etažnih lastnikov. To pa seveda na podlagi sprejetih letnih programov tekočega vzdrževanja in investicijskega vzdrževanja hiše, ki jih sprejemajo in potrjujejo tako najemniki družbenih stanovanj kot etažni lastniki, enakopravno, na zboru stanovančev hiše, in na predlog svojega hišnega sveta.

Na VI. seji skupščine samoupravne stanovanjske skupnosti je delegatska skupščina sprejela naslednji ključ delitve stanarin:

amortizacija	15,2 %
tekoče vzdrževanje	20,0 %
invest. vzdrževanje hiše	10,5 %
invest. vzdrževanje	33,4 %
intervencijska sredstva	7,0 %
delo Staninvesta	10,0 %
prispevek za zaklonišča	2,0 %
zavarovalnina	1,7 %
civilna zaščita	0,6 %
skupaj	100,0 %

Iz naslova najemnin poslovnih prostorov odnosno prispevka ETL poslovnih prostorov pa gre samoupravljalcem v hiši tudi 1 din na m² površine poslovnega prostora.

Isto velja tudi za investicijsko vzdrževanje, ki se združuje na nivoju občine in solidarno glede na potrebe preliva v krajevnih skupnostih, kakor tudi med hišami samimi. Teh sredstev je 33,4 odstotka iz naslova stanarin družbenih stanovanj ter prispevki EEL za konkretna dela.

Prav tako se sredstvom iz naslova stanarin za investicijsko vzdrževanje priključijo sredstva iz naslova najemnin poslovnih prostorov, kar znese v povprečju v naši občini 4 din na m².

Iz vsega navedenega izhaja, kar so ugotavljali tudi delegati skupščine, da je potrebno čimprej pristopiti k sklepanju pogodb z etažnimi lastniki in s tem omogočiti izvedbo programov investicijskega vzdrževanja v krajevnih skupnostih.

Zaradi vrste nerešenih sistemskih vprašanj v Ljubljani na področju relacij z etažnimi lastniki pa v mnogih primerih prihaja do sporov z etažnimi lastniki, ki svojega soglasja iz upravičenega, večkrat pa tudi neupravičenega razloga ne dajo in s tem zavirajo izvajanje programov. Strokovna služba naše skupnosti je mnenja, da do takih nesoglasij ne bi prihajalo, če bi se etažni lastniki vključevali že v zborih stanovančev hiše pri sprejemanju programov, kjer bi že v oblikovanju predlogov morali etažni lastniki uveljavljati svoje obveznosti in pravice.

Novost v letošnji delitvi stanarin, ki bo veljala od povznesenja dalje, je tudi postavka civilne zaščite, v višini 0,6 odstotka od stanarine. Ta sredstva se bodo delila na podlagi programov krajevnih skupnosti, kjer bomo v letošnjem letu pokrili najnujnejše potrebe.

Iz tega je razvidno, da v hišah gospodarimo neposredno in posredno s svojimi delegati v zborih stanovančev krajevnih skupnosti s 64 odstotki. Ostale zakonske in pogodbene obveznosti, sem šteje tudi amortizacija, ki gre po zakonu vlagatelju, pa znesejo 29 odstotkov. S preostalimi 7 odstotki sredstev stanarin, ki so namenjene za intervencije pa gospodari odbor za gospodarjenje, razširjen z delegati vseh 8 zborov stanovančev krajevnih skupnosti.

Tako kakor za sredstva tekočega vzdrževanja in investicijskega vzdrževanja hiše sprejemajo zbori stanovančev na predlog hišnega sveta tudi programe obratovanja hiše na podlagi katerih določajo višino akontacije obratovalnih stroškov.

Že na posvetu o utrjevanju in usposabljanju hišne samouprave, ki smo ga organizirali v naši občini konec marca t.l., so delegati postavili vrsto vprašanj s področja stanovanjskega gospodarstva. Iste probleme smo obravnavali tudi na seji naše skupščine.

Konkretno problematiko, realizacijo sklepa V. seje skupščine naše skupnosti in sprejete sklepe VI. seje ter vsa delegatska vprašanja, bomo objavili v majski številki »Dogovorov«.

Staš Olup

Obletnica Dogovorov

Minilo je leto dni, kar je naše občinsko glasilo iz mesečnika postalo štirinajstdnevnik. To spremembo izhajanja Dogovorov smo ob lanskem Prvem maju naznanili s prepričanjem, da bo list tako postal aktualnejši, da bo uspešneje služil informiranju občanov, da bo ustrezneje prikazoval potek raznih družbenih akcij, in še zlasti, da bo lahko bolj plastično obdeloval življenje v naših krajevnih skupnostih, družbenopolitičnih organizacijah, skupščinskem sistemu in delegatskih odnosih.

Ali se je naše prepričanje in prizadevanje izpolnilo? Ko smo prelistavali dva ducata števil, kar jih je izšlo v zadnjem letu, smo videli, da je časopis zdaj bolj, zdaj manj uspešno izpolnjeval dogovorjeno politiko. Nemogoče mu je očitati, da ni napredoval, še bolj pa je res, da bi moral biti napredek hitrejši, prepričljivejši. Razmeroma dobro je spremljal akcije kot npr. samoprispevek, posojilo za ceste, pomoč Posočju itd., še zdaleč pa ni bil kos raznovrstnosti in teži problemov v krajevnih skupnostih in organizacijah združenega dela v občini. Prenekatera številka Dogovorov je bila vsebinsko tehtna in oblikovno razgibana, toda bile so tudi suhoparne in nezanimive.

V naslednjem letniku bo uredništvo, ki ga sestavljajo v glavnem mladi sodelavci, moralo vložiti več napora, da se bo list bolj približal zahtevam, ki jih postavlja predenj občinska skupnost. Predvsem se bo moralo truditi, da ne bo več tolikšnih nihanj v kvaliteti. Zapisati pa je tudi treba, da uredništvo potrebuje več tiste pomoči, ki raste iz zavesti občanov, da so Dogovori časopis občinske samouprave, torej skupno glasilo vseh ljudi v občini Ljubljana Center. Hočemo reči, da bo list zares kvaliteten šele takrat, ko ga ne bo več »izdelovala« samo peščica novinarjev, ampak bodo vanj pisali vsi tisti občani, ki imajo kaj tehtnega povedati, predvsem seveda čim številnejši aktivisti množičnih organizacij.

Zvone Kržišnik

Žrtve za boljši jutri

15. aprila so jugoslovanski železničarji praznovali svoj praznik — dan železničarjev. Letos je bila osrednja prireditev v Ljubljani na Zaloški cesti, kjer je bilo pred 57. leti ubitih 13 udeležencev splošne stavke

Okoli dva tisoč železničarjev iz vseh železniških transportnih podjetij iz Jugoslavije je v sprevedu krenilo z ljubljanske železniške postaje na Zaloško cesto, kjer so se jim pridružili delovni ljudje in občani Ljubljane, med njimi pa so bili tudi številni najvidnejši družbenopolitični delavci.

Fanfara so naznanile pričetek velike proslave. Predsednik mladinske organizacije ŽG Ljubljana je prebral pismo predsednika republike tovariša Tita, ki ga je poslal jugoslovanskim železničarjem ob njihovem prazniku. »Dogodki na Zaloški cesti v Ljubljani, kjer so padale delavske žrtve, so močno spodbudili boj železničarjev za politične in socialne pravice. V takrat izpričani solidarnosti delavcev sta se kovala bratstvo in enotnost ter krepil revolucionarni duh delavskega razreda Jugoslavije,« je rečeno v pismu. Predsednik Tito je ob koncu pisma vsem

železničarjem poslal najpriščneje čestitke in pozdrave ter jim zaželel veliko uspehov tudi v prihodnje.

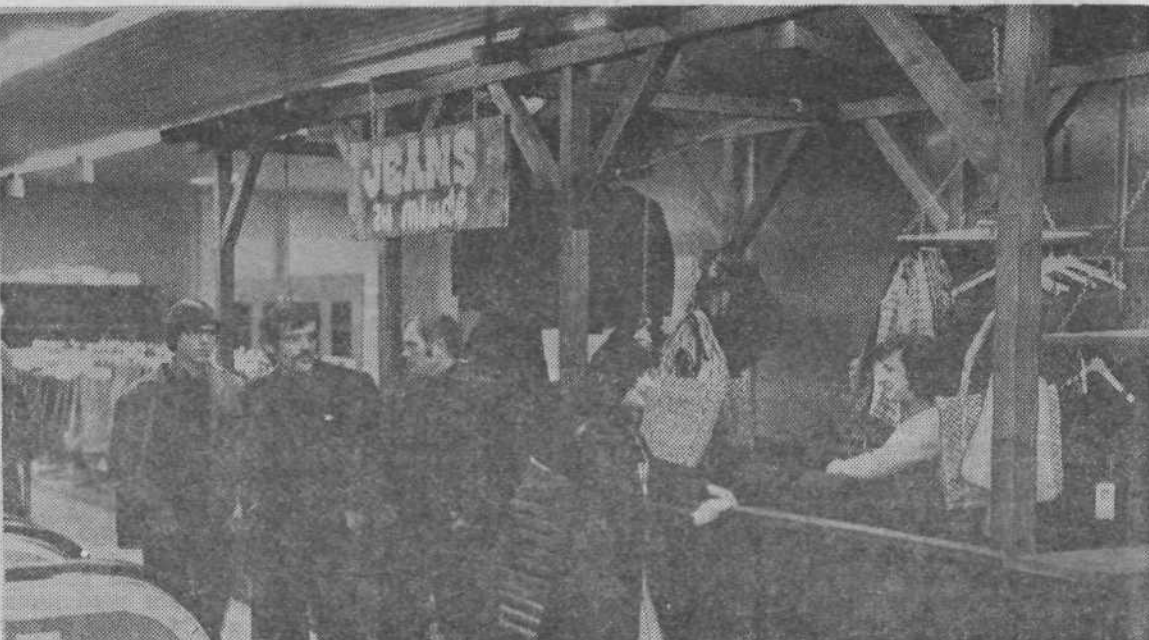
Zatem je zbrani množici spregovoril predsednik sveta zveze sindikatov Jugoslavije Milka Špiljak, ki je med drugim poudaril pomen železničarjev v naši zgodovini, njihov prispevek v NOB in veliko požrtvovalnost v povojni izgradnji.

V pismu, ki so ga s proslavo poslali jugoslovanski železničarji predsedniku Titu, so poudarili: — zadovoljni smo, ker slavimo dan železničarjev hkrati z dvojnimi jubilejem narodov in narodnosti Jugoslavije — s tvojim rojstnim dnem in 40-letnico tvojega prihoda na čelo partije,« in mu čestitali k dvojnemu jubileju. Sledil je kulturni program, v katerem je bilo več kot 400 sodelujočih, delegacije železničarjev pa so pred spomenik položile vence. M. Breznikar

15. aprilsko nagrado Skupnosti jugoslovanskih železnice, ki jo je prejel kolektiv ljubljanske železniške postaje, je na slavnostni podelitvi, na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani prevzel šef postaje, Franc Ham.

Foto: R. Pleterški

Tudi iz trgovin v pisarno

Iz dneva v dan smo priče prevelikega razraščanja administracije na račun zapuščenja delovnih mest v proizvodnji, trgovini itn. Tokrat smo se sprehodili po veleblagovnici NA-MA, da bi ob kranljanju s trgovkami slišali nekatere od razlogov za zapuščanje trgovinskega pulka.

Najprej smo bili pri Anici Težar, prodajalki otroške obutve. Dejala je: »Že dvajset let delam in vztrajam v tem poklicu, ker si ne morem zamisliti dela brez nenečnega kontakta z ljudmi. Dejstvo pa je, da so ure in ure prestane za pultom osnovni vzrok za poklicne bolezni, kot so to bolečine v križu in nogah, krče, ne žile in boleznijo živčevja. Moje skrbi so nenehno vezane na otroke, ki so brez varstva. Takrat, ko z možem delava dopoldne, mlajša štiriletna deklica ostaja sama doma. Vendar teh in podobnih mojih skrbi kupec ne sme opaziti.

Na oddelku za otroško perilo smo srečali vodjo oddelka, Marinko Kozenč, ki v NA-MA dela že 25 let. O svojem poklicu pravi, da je lep samo za tiste, ki imajo pravo nagnjenje in željo po njem. »Me, starejše delavke, smo veliko bolj potrpežljive. Mlade si želijo hitrejšega napredovanja. Na našem oddelku je izredno velika fluktuacija, ker so možnosti za napredovanje izred-

no majhne. Svojo perspektivo iščejo, po opravljenem strojepisnem tečaju, v administrativnem delu.« Zanimalo nas je, kaj o svojem poklicu in bodočnosti mislijo mladi. Zato smo se ustavili pri Sonji Medjimurec, ki je 7 let zaposlena na oddelku otroške konfekcije. Dejala nam je: »Če bi prej vedela kaj več o tem poklicu, se ne bi nikoli izučila za trgovko. Sicer pa tudi ne mislim ostati pri tem. Prekvalificirala se bom in šla v »pisarno«, kjer ne bom imela problemov z izmenjavo dopoldanskega in popoldanskega delovnega časa, z dodatnimi urami, ki jih moramo, zaradi

slabo urejenega urnika in prostih sobot, delati enkrat na teden.

Tudi mlada Mojca Fuchsjaeger, za novo odprtim modernim pultom za jeans oblačila, se je že odločila, da se bo s pomočjo strojepisnega tečaja »preselila« na delovno mesto, ki je »bolj cenjeno in bolje plačano«. Dejala je: »Od vsega pa me najbolj moti delovni čas, ki mi ne omogoča, da bi se lahko več posvetila športni dejavnosti v okviru športnega društva Rajko Skapin.«

Omenjeni problem je postal tako akuten, da bodo v kratkem potrebni resnejši ukrepi za njegovo urejanje. Milena Car-Drije

Bela Ljubljana

V letu varstva okolja iščejo družbenopolitične organizacije nove oblike in načine dela in skušajo pritegniti v to akcijo slehernega občana. Ljudem ne bi smeli biti vseeno v kakšnem okolju živijo, zato so predsedniki hišnih svetov sprejeli obvezo, da pripravijo svoj letni program za varstvo okolja, ki naj bi obsegal: akcijo občanov za spomladansko in jesensko čiščenje stanovanjskih hiš in okolice, hortikulturno ureditev okolice hiš, balkonov, teras in okenskih polic, urejanje zelenic in otroških igrišč in najbolj konkreten del programa — takoj pričeiti s čistilno akcijo v hiši in neposredni okolici. To je eden od ukrepov, da bo Ljubljana postala spet bela.

A. V.